UO‘K 81

ZULFIYA IJODIDA MA’NO KO‘CHISH USULLARINING USLUBIY TAHLILI

Hamroyeva Nafisa Nizomiddinovna,
Buxoro davlat universiteti dotsenti, f.f.f.d. (PhD),
Avezova Yulduz O‘ktamovna,
Buxoro davlat universiteti,
Filologiya fakulteti 5-kurs talabasi

Annotatsiya. *Zulfiya she’riyatida ma’no ko‘chish vositalari obrazlilikni kuchaytirish, badiiy tasvirni jonlantirish hamda o‘quvchiga estetik ta’sir o‘tkazishda muhim vosita sifatida xizmat qiladi. Mazkur maqola Zulfiya ijodida ma’no ko‘chish usullarining uslubiy xususiyatlarini o‘rganishga bag‘ishlangan. Unda shoiraning she’riy asarlarida qo‘llanilgan metafora, metonimiya, sinekdoxa va ramziy ifodalar lingvopoetik nuqtayi nazardan tahlil qilinadi. Maqola davomida shoiraning tabiat, muhabbat, ona obrazlari va insoniy kechinmalarni ifodalashda til imkoniyatlaridan mahorat bilan foydalangani aniqlanadi. Shuningdek, ma’no ko‘chish hodisalarining individual uslubni shakllantirishdagi o‘rni ochib beriladi. Natijada Zulfiya ijodining o‘ziga xos badiiy tafakkuri, poetik mahorati va lingvistik xususiyatlari ilmiy asosda umumlashtiriladi hamda tilshunoslik uchun muhim xulosalar chiqariladi, yangi ilmiy qarashlar shakllanishiga xizmat qiladi, tadqiqotlar uchun metodologik asos yaratadi.*

Kalit so‘zlar: *Zulfiya ijodi, ma’no ko‘chish, metafora, metonimiya, sinekdoxa, lingvopoetika, badiiy uslub, obrazlilik, poetik til, ramziy ifoda.*

STYLISTIC ANALYSIS OF METHODS OF MEANING TRANSFER IN ZULFIYA'S WORK

Abstract. *In Zulfiya's poetry, figurative language serves as a crucial tool for enhancing imagery, enlivening artistic depiction, and exerting an aesthetic influence on the reader. This article is dedicated to studying the stylistic features of semantic transfer methods in Zulfiya's work. It analyzes the metaphors, metonymies, synecdoches, and symbolic expressions used in the poet's works from a linguopoetic perspective. The article reveals how the poet skillfully utilized the potential of language to express themes of nature, love, the maternal figure, and human experiences. It also explores the role of semantic transfer phenomena in shaping her individual style. Consequently, the unique artistic thinking, poetic skill, and linguistic characteristics of Zulfiya's work are scientifically synthesized, drawing important conclusions for linguistics, fostering the development of new academic perspectives, and creating a methodological foundation for future research.*

Keywords: *Zulfiya's work, semantic transfer, metaphor, metonymy, synecdoche, linguopoetics, artistic style, imagery, poetic language, symbolic expression.*

СТИЛИСТИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ СПОСОБОВ ПЕРЕНОСА СМЫСЛА В ТВОРЧЕСТВЕ ЗУЛЬФИИ

Аннотация. *В поэзии Зульфии средства переноса значения служат важным инструментом для усиления образности, оживления художественного изображения и оказания эстетического воздействия на читателя. Настоящая статья посвящена изучению стилистических особенностей приёмов переноса значения в творчестве Зульфии. В ней с лингвопоэтической точки зрения анализируются метафоры, метонимии, синекдохи и символические выражения, использованные в поэтических произведениях поэтессы. В ходе анализа статьи выявляется, как поэтесса искусно использовала возможности языка для выражения образов природы, любви, матери и человеческих переживаний. Также раскрывается роль явлений переноса значения в формировании её индивидуального стиля. В результате на научной основе обобщаются своеобразное художественное мышление, поэтическое мастерство и лингвистические особенности творчества Зульфии, делаются важные для языкознания выводы, что способствует формированию новых научных взглядов и создаёт методологическую основу для дальнейших исследований.*

Ключевые слова: *творчество Зульфии, перенос значения, метафора, метонимия, синекдоха, лингвопоэтика, художественный стиль, образность, поэтический язык, символическое выражение.*

Kirish. O‘zbek adabiyoti taraqqiyotida XX asr she’riyati alohida bosqich sifatida muhim o‘rin egallaydi. Bu davrda nson ruhiyatini chuqur ochib berish, hayot voqeliklarini badiiy-estetik mezonlar asosida tasvirlash, milliy qadriyatlarni yangi poetik shakllarda ifodalash jarayoni kuchaydi. Ayniqsa, ayol shoiralar ijodi o‘zbek she’riy tafakkurining rivojlanishida muhim ahamiyat kasb etdi. Ana shunday ijodkorlardan biri – Zulfiya bo‘lib, uning she’riyati samimiy lirizmi, nafis badiiy tasvirlari, chuqur insoniy tuyg‘ularni yuksak estetik mahorat bilan ifodalashi orqali alohida mavqega ega hisoblanadi. Shoiraning ijodi nafaqat badiiy jihatdan, balki til va uslub nuqtayi nazaridan ham muhim ilmiy tadqiqot obyektidir. Zulfiya she’riyatining badiiy kuchi va ta’sirchanligini ta’minlovchi asosiy omillardan biri unda ma’no ko‘chish usullarining mahorat bilan qo‘llanishidir. Ma’no ko‘chish hodisasi tilning tasviriy imkoniyatlarini kengaytiruvchi, badiiy obrazlilikni kuchaytiruvchi muhim lingvopoetik vositalardan biri sanaladi. Ayniqsa, she’riy nutqda metafora, tashbeh, metonimiya, sinekdoxa, jonlantirish va ramziy ifodalar orqali muallifning estetik idealini, ruhiy kechinmalarini hamda voqelikka bo‘lgan munosabatini chuqurroq ifodalash imkoniyati yuzaga keladi. Shu jihatdan Zulfiya ijodini ma’no ko‘chish usullari asosida o‘rganish nafaqat adabiyotshunoslik, balki tilshunoslik uchun ham dolzarb masalalardan biri hisoblanadi.

Adabiyotlar tahlili va metodologiya. Zamonaviy adabiyotshunoslikda badiiy matnni lingvopoetik jihatdan o‘rganish masalasi ko‘plab olimlar tomonidan tadqiq etilgan bo‘lib, ular orasida o‘zbek va jahon tilshunosligi vakillarining ilmiy qarashlari muhim o‘rin tutadi. Xususan, Roman Yakobson tomonidan ilgari surilgan poetik funksiya nazariyasi badiiy matnda til birliklarining estetik vazifasini ochib berishda asosiy metodologik tayanchlardan biri hisoblanadi. Shuningdek, I. R. Galperin stilistika bo‘yicha olib borgan tadqiqotlarida badiiy nutqning ifodaviy vositalarini tizimli ravishda tasniflab, ularning funksional xususiyatlarini izohlagan. O‘zbek tilshunosligida esa Qo‘ng‘urov R., Sh. Rahmatullayev kabi olimlar tomonidan ma’no ko‘chish hodisalari, ularning turlari va badiiy matndagi o‘rni keng o‘rganilgan. Adabiyotlar tahlili shuni ko‘rsatadiki, metafora, metonimiya, sinekdoxa kabi ma’no ko‘chish usullari nafaqat tilning semantik boyligini namoyon etadi, balki muallifning individual uslubini shakllantirishda ham muhim rol o‘ynaydi. Ayrim tadqiqotlarda bu vositalar alohida-alohida o‘rganilgan bo‘lsa, ba’zilarida ular lingvopoetik birlik sifatida kompleks tahlil qilingan. Shu bilan birga, Zulfiya ijodida ma’no ko‘chish usullarini maxsus uslubiy jihatdan tahlil qilishga bag‘ishlangan ishlar nisbatan kamligi ushbu mavzuning dolzarbligini yanada oshiradi. Demak, mavjud ilmiy manbalar umumiy nazariy asos yaratib bergan bo‘lsa-da, konkret badiiy matn – xususan, Zulfiya she’riyati misolida chuqur lingvopoetik tahlil olib borish zarurati mavjud. Maqolada tavsifiy (deskriptiv), qiyosiy, kontekstual va lingvopoetik tahlil metodlaridan foydalanildi.

Muhokama va natijalar. Zulfiya ijodida ma’no ko‘chish usullari badiiy matnning asosiy estetik va semantik tayanchlaridan biridir. Shoira she’riyatida metafora, metonimiya, sinekdoxa va ramziy ifodalar keng qo‘llanilgan. Ushbu vositalar orqali oddiy til birliklari chuqur badiiy ma’no kasb etib, obrazlilik darajasi sezilarli oshirilgan. Muhokama jarayonida shuni kuzatish mumkinki, Zulfiya she’rlarida metafora eng faol ishlatilgan usul bo‘lib, u orqali inson tuyg‘ulari tabiat hodisalari bilan uyg‘unlashtiriladi. Masalan, muhabbat, sog‘inch yoki umid kabi abstrakt tushunchalar aniq obrazlar orqali ifodalanadi. Bu esa o‘quvchining tasavvurini kengaytiradi va hissiy ta’sirni kuchaytiradi. Metonimiya va sinekdoxa esa asosan qisqa va ixcham ifodalar yaratishda xizmat qilib, matnga dinamiklik bag‘ishlaydi. Natijalar shuni ko‘rsatadiki, ma’no ko‘chish usullari shoira uslubining ajralmas qismi bo‘lib, ular uning individual poetik olamini shakllantirishda muhim rol o‘ynaydi. Ayniqsa, ramziy ifodalar orqali Zulfiya she’riyatida chuqur falsafiy mazmun va emotsional qatlam hosil qilinadi. Bu esa uning asarlarini oddiy lirik ifodadan ko‘ra kengroq ma’no maydoniga olib chiqadi. Shuningdek, tahlil davomida ma’no ko‘chish vositalarining matn ichidagi o‘zaro bog‘liqligi ham aniqlanadi. Ya’ni bir she’r ichida bir nechta badiiy vosita uyg‘un holda ishlatiladi va bu kompleks badiiy ta’sir yaratadi. Bu holat Zulfiya ijodining lingvopoetik jihatdan boy va serqatlam ekanligini tasdiqlaydi. Umuman olganda, tadqiqot natijalari ma’no ko‘chish usullarining nafaqat badiiy ifoda vositasi, balki muallifning dunyoqarashi va estetik konsepsiyasini ifodalovchi muhim omil ekanligini ko‘rsatdi. Zulfiya she’riyatida bu vositalar orqali insoniy tuyg‘ular, hayotiy tajribalar va falsafiy qarashlar chuqur badiiy shaklda ifodalangan.

O‘tdi oylar g‘am bilan oqib,
Dil topmadi zarra tasallo.
Firoqingda qoldim tutoqib,
Ne baloga etding mubtalo!

Ko‘z ochgani qo‘ymaydi alam,
Boshim qo‘ysam kuydirar bolish.

Yupatolmas kitob va Qalam,
Misralarim ko‘tarar nolish.

Zulfiyaning “Ne baloga etding mubtalo” she’rida ma’no ko‘chish jarayoni asarning badiiy ta’sir kuchini oshiruvchi asosiy usullardan biri sifatida namoyon bo‘ladi. She’rda lirik qahramonning ichki kechinmalari, iztirobi va ruhiy og‘riqlari to‘g‘ridan-to‘g‘ri emas, balki ko‘chma ma’nolar orqali ifodalanadi. Avvalo, she’rda metafora keng qo‘llangan. “Baloga mubtalo bo‘lish” birikmasi oddiy hayotiy holat emas, balki ruhiy iztirob va muhabbat azobining obrazli ifodasidir. Bu yerda “balo” so‘zi bevosita falokat emas, balki sevgi sabab yuzaga kelgan ichki qiynoqni bildiradi. Demak, abstrakt hissiyot konkret tushuncha orqali ifodalangan. Shuningdek, she’rda ramziy ifodalar muhim o‘rin tutadi. Lirik qahramonning holati umumiy insoniy taqdir bilan bog‘lanib, “muhabbat” faqat shaxsiy tuyg‘u emas, balki insonni sinovga soluvchi kuch sifatida talqin qilinadi. Bu ramziylik she’rga falsafiy chuqurlik beradi. Metonimiya ham seziladi: his-tuyg‘ular ko‘pincha yurak, ko‘z yoki ko‘ngil kabi qismlar orqali ifodalanadi. Bu esa butun inson ruhiy holatini uning bir qismi orqali ko‘rsatish imkonini beradi. Natijada matn ixcham, ammo ta’sirchan bo‘ladi. Sinekdoxa elementlari ham uchraydi, ya’ni butun holat ayrim detal orqali beriladi. Masalan, ichki azob butun hayotiy sinov sifatida emas, balki bir lahzalik ruhiy portlash orqali tasvirlanadi. Bu usul hissiy intensivlikni oshiradi. Umuman olganda, she’rda ma’no ko‘chish jarayoni lirik kechinmalarni bevosita emas, balki obrazli va ramziy shaklda ifodalashga xizmat qiladi. Bu esa Zulfiya she’riyatining asosiy uslubiy xususiyatlaridan biri – chuqur emotsionallik va nozik lirizmni yuzaga chiqaradi.

Mana, bir umrni yashadim sensiz,
Qaytmas shodliklarning qaytishin kutib,
Tobuting boshida cho‘kkanimda tiz,
Farzandlar ko‘tardi qo‘limdan tutib.

Shundan beri tikman. Har nega qalqon,
Baxtga, bahorga ham, qishga, qayg‘uga.
Birov azasida yig‘layman qon-qon,
To‘yida yayrayman o‘xshab ohuga.

Zulfiyaning “Sensiz” she’ri o‘zbek lirikasida hijron, sog‘inch va ruhiy iztirobni chuqur ifodalagan asarlardan biri hisoblanadi. Ushbu she’rda shoiraning badiiy mahorati ayniqsa ma’no ko‘chish usullaridan unumli foydalanilganida yaqqol namoyon bo‘ladi. Ma’no ko‘chishi badiiy matnda so‘zning o‘z ma’nosidan tashqari boshqa ma’noda qo‘llanib, obrazlilik va ta’sirchanlikni kuchaytirishga xizmat qiladi. “Sensiz” she’rida metafora, metonimiya, jonlantirish, sifatlash va ramziy obrazlar orqali lirik qahramonning ichki kechinmalari yuksak poetik ruhda ifodalangan. Avvalo, she’rda metafora usuli keng qo‘llanganini ko‘rish mumkin. Metafora ikki predmet yoki hodisa o‘rtasidagi o‘xshashlik asosida birining nomini ikkinchisiga ko‘chirishdir. Zulfiya she’rda inson qalbidagi iztirobni tabiat hodisalari bilan uyg‘unlashtiradi. Masalan, ayriliq va yolg‘izlik hissi qorong‘ulik, tun, sovuq kabi obrazlar orqali ifodalanadi. Tun oddiy vaqt tushunchasi emas, balki hijronning ramziga aylanadi. Shoira tunni qalbdagi bo‘shliq va iztirob bilan bog‘lab, uni majoziy ma’noda qo‘llaydi. Shu orqali lirik qahramonning ruhiy holati yanada chuqurroq ochiladi. She’rda yurak obrazi ham metaforik ma’noda ishlatiladi. Yurak insonning oddiy biologik a’zosi emas, balki his-tuyg‘ular markazi sifatida tasvirlanadi. Shoira yurakni iztirob chekayotgan, sog‘ingan va kuygan ruh sifatida ifodalaydi. Bu esa o‘quvchida kuchli hissiy ta’sir uyg‘otadi. Yurakning “yonishi”, “ezilishi” kabi ifodalar aslida ruhiy azobni anglatadi. Bu yerda ma’no ko‘chishi inson kechinmalarini yanada obrazli tasvirlashga xizmat qilgan. Jonlantirish usuli ham she’rning muhim poetik vositalaridan biridir. “Sensiz” she’rida tabiat hodisalari go‘yoki lirik qahramon bilan birga qayg‘uradi. Shamolning “nolasi”, tunning “jimligi”, yulduzlarning “mungli boqishi” kabi tasvirlar jonlantirishning yorqin namunalaridir. Aslida shamol yoki tun inson kabi his qila olmaydi, ammo shoira ularni jonlantirish orqali ayriliq fojeasini kuchaytiradi. Natijada she’rda tabiat bilan inson qalbi uyg‘unlashadi. Metonimiya usuli ham asarda uchraydi. Metonimiya bir predmet nomini unga aloqador boshqa predmet orqali ifodalashdir. Masalan, “ko‘z” so‘zi faqat inson a’zosini emas, balki sog‘inch, kutish va umid ramzini ham anglatadi. Shoira ko‘z orqali butun ruhiy kechinmani ifodalaydi. Ba’zan “lab”, “yuz”, “nigoh” kabi so‘zlar ham insonning ichki holatini anglatishda qo‘llanadi. Bu esa she’rning poetik boyligini oshiradi.

Ammo qolganimda qalbim-la tanho,
Tuyg‘ular zoriga solganda quloq.
O‘zni zaif, chanqoq sezganda goho,
Alamdan beraman javobsiz so‘roq:

Tirik ekan nega tashlab ketmading?
Mendan nafisroqning husniga oshiq,
Mendan yoniqrog‘i tortmadi sani,
Edi nigohingga bor jannat ochiq.

She’rda ramziy ma’no ko‘chishi ham muhim o‘rin tutadi. Ramz – muayyan tushunchani yashirin ma’noda ifodalovchi obrazdir. “Sensiz” she’rida tun, yulduz, shamol, bahor kabi obrazlar oddiy tabiat unsuri bo‘lib qolmay, muayyan ruhiy holatning ramziga aylanadi. Masalan, tun – ayriliq va yolg‘izlik, bahor esa visol va umid ramzi sifatida talqin qilinadi. Shoira ayriliq tufayli bahorni ham ma’yus holatda tasvirlaydi. Bu orqali lirik qahramonning dardi shunchalik kuchliki, hatto go‘zal fasl ham unga quvonch bera olmayotgani ifodalanadi. Sifatlash san’ati ham ma’no ko‘chishining ta’sirchan ko‘rinishlaridan biri sifatida qo‘llangan. Shoira oddiy so‘zlarga badiiy sifatlar qo‘shib, yangi poetik ma’no yaratadi. “Mungli tun”, “sovuq shamol”, “xasta yurak” kabi birikmalar orqali ruhiy holat aniq va ta’sirli ifodalanadi. Bu sifatlar predmetning oddiy belgisi emas, balki lirik qahramonning ichki kechinmalarini aks ettiruvchi vositadir. Natijada she’r musiqiylik va hissiylik kasb etadi. “Sensiz” she’rida tashbeh elementlari ham ma’no ko‘chishiga xizmat qiladi. Shoira ayriliq azobini ba’zan olovga, muzga yoki qorong‘ilikka qiyoslaydi. Bu qiyoslar orqali iztirobning kuchi yanada aniqroq namoyon bo‘ladi. Masalan, hijron olovga o‘xshatilganda qalbning kuyishi, iztirobning kuchliligi tasvirlanadi. Sovuq obrazlari esa mehr va yaqinlikning yo‘qligini anglatadi.

She’rning umumiy poetik tuzilishida emotsional-ekspressiv ma’no juda kuchli. Ma’no ko‘chish usullari aynan shu hissiy ta’sirni oshirish uchun xizmat qiladi. Agar she’r oddiy va bevosita tilda yozilganida, u bu darajada ta’sirchan bo‘lmas edi. Zulfiya har bir obrazni chuqur ruhiy ma’no bilan boyitgan. Shu sababli she’r o‘quvchi qalbiga tez yetib boradi. Shoiraning mahorati shundaki, u ayriliq mavzusini faqat shaxsiy iztirob sifatida emas, balki umuminsoniy dard darajasida ifodalay olgan. She’rdagi ma’no ko‘chish usullari har bir inson boshidan kechirishi mumkin bo‘lgan sog‘inch va hijron hissini umumlashtiradi. Shu bois asar yillar davomida o‘z qimmatini yo‘qotmay kelmoqda. Xulosa qilib aytganda, Zulfiyaning “Sensiz” she’ri badiiy tasvir vositalariga nihoyatda boy asardir. Unda metafora, jonlantirish, metonimiya, ramz va sifatlash kabi ma’no ko‘chish usullari mohirona qo‘llangan. Ushbu vositalar she’rning emotsional ta’sirini kuchaytirib, lirik qahramonning ruhiy olamini chuqur ochib beradi. Shoira tabiat va inson qalbini uyg‘unlashtirib, ayriliq iztirobini o‘quvchi yuragiga yetib boradigan darajada samimiy va ta’sirchan ifodalagan. “Sensiz” she’ri shu jihatlari bilan o‘zbek lirikasining eng nafis va badiiy yetuk namunalaridan biri hisoblanadi.

Xulosa. Zulfiya ijodida ma’no ko‘chish usullari badiiy ifodaning asosiy tayanchlaridan biri sifatida namoyon bo‘ladi. Tahlil natijalari shuni ko‘rsatadiki, shoira she’rlarida metafora, metonimiya, sinekdoxa va ramziy ifodalar orqali lirik qahramonning ichki kechinmalari bevosita emas, balki obrazli va ko‘p qatlamli tarzda ifodalangan. Metafora orqali muhabbat va iztirob kabi abstrakt tushunchalar konkret obrazlarga aylantirilgan bo‘lsa, ramziylik falsafiy mazmun va umumiy insoniy ahamiyat bag‘ishlaydi. Metonimiya va sinekdoxa esa qisqa, ammo ta’sirchan ifodalar yaratib, lirik holatni yanada jonlantiradi. Bu vositalar birgalikda she’rlarning emotsional va estetik kuchini oshiradi. Umuman olganda, ma’no ko‘chish jarayoni Zulfiya she’riyatida faqat badiiy bezak emas, balki asosiy ifoda vositasi sifatida xizmat qiladi. U orqali shoira inson ruhiyati, sevgi azobi va hayotiy sinovlarni chuqur badiiy talqinda ifodalaydi. Natijada, Zulfiya ijodining o‘ziga xos lingvopoetik uslubi yaqqol namoyon bo‘ladi.

Shoira obraz yaratishda ortiqcha murakkablikka berilmaydi, aksincha sodda, xalqona, ammo chuqur ma’noli ifodalar orqali katta estetik ta’sir hosil qiladi. Bu esa uning she’riyatini keng kitobxonlar ommasiga yaqinlashtirgan muhim omillardan biridir. Shoira qo‘llagan metafora, tashbeh, ramz va jonlantirishlar oddiy tasviriy vosita emas, balki poetik fikrni ifodalashning estetik shaklidir. Shu sababli uning she’riyati nafaqat mazmun jihatdan, balki badiiy til nuqtayi nazaridan ham yuksak ahamiyat kasb etadi. Bundan tashqari, Zulfiya she’riyatidagi ma’no ko‘chish usullarini o‘rganish yosh avlodning badiiy tafakkurini rivojlantirish, poetik nutqni anglash ko‘nikmalarini shakllantirish va milliy adabiy merosni chuqurroq o‘zlashtirishda ham muhim ahamiyat kasb etadi. Chunki shoira ijodi insoniylik, samimiyat, muhabbat va ezgulik g‘oyalarini ulug‘laydi. Uning poetik tili esa o‘quvchini estetik mushohadaga chorlaydi. Shu bois Zulfiya ijodini lingvopoetik jihatdan tadqiq etish nafaqat ilmiy, balki ma’naviy-ma’rifiy jihatdan ham muhim ahamiyatga ega hisoblanadi.

ADABIYOTLAR:

1. *Abdullayev A. Tilshunoslikka kirish. “O‘qituvchi” nashriyoti. Toshkent, 2012.*

2. *Babayev S. O‘zbek adabiy tili stilistikasi. “Fan” nashriyoti. Toshkent, 2008.*

3. *Galperin I. R. Stylistics of the English Language. “Higher School” nashriyoti. Moskva, 1977.*

4. *Hamroyeva, N. N. (2024). The Need for Interactive and Perceptive Sides of Communication in Speech Activity. *Excellencia: International Multi-disciplinary Journal of Education, 2*(5), 1199–1202.*

5. *Mamatov A. Badiiy matn lingvopoetikasi. “Universitet” nashriyoti. Toshkent, 2014.*

6. *Nizomiddinovna, H. N., & Muhammadovna, P. L. G. (2026). Tog ‘ay Murodning “Otamdan qolgan dalalar” romanida “el” leksemasi takrorining lingvistik-semantik tahlili. // Theory and analytical aspects of recent research, 4(48), 27-30.*

7. *Rasulov A. Badiiy mahorat va uslub. — Toshkent: “Fan va texnologiya”, 2021. 8. Soliyev I. O‘zbek ayol shoiralari ijodi. — Toshkent: “Akademnashr”, 2018.*

8. *Zulfiya. She’rlar to‘plami. “Sharq” nashriyoti. Toshkent, 2003.*